

Bert Wagendorp

Giroblauw

Ik vond het als ouwe trouwe Giroblauwer-past-bij-jouwer meteen al een héél slecht plan, maar ik neem aan dat ze zich bij ING nu toch ook afvragen of ze die blauwe leeuw wel hadden moeten afschieten en die oranje tot koning der dieren hadden moeten uitroepen.

In die debiele reclame zag je het eigenlijk al misgaan. Twee dansende oranje leeuwen op een duintop, dan ben je finaal de weg kwijt, als gedegen financiële instelling.

Ik had als kleuter al zo'n spaarzuiltje van de RijksPost-Spaarbank en toen ik ging studeren nam ik Postgiro. Van Kooten en De Bie maakten reclame voor Giroblauw, en John Cleese van Monty Python ook ('Do you have Giroblauw?' 'No.'). Dus Giroblauw was oké.

Van mij had het zo mogen blijven. Ik had het prima gevonden als Wouter Bos dat hele ING had opgekocht, het had samengevoegd met ABN Amro en er weer gewoon de Postgiro van had gemaakt. Blauw. Was het regiefoutje rond de eerdere fusieplannen ook weer rechtgetrokken. Maar nee.

Dansende leeuwen op een duintop: ben je flink de weg kwijt

Aan het sponsoringsbeleid van ING kon je al goed zien dat het ze daar in de bol was geslagen. De marathon van Amsterdam was nog sympathiek, maar die 135 miljoen in de Formule 1 was ver over de top. Dat hadden ze echt niet gedaan, vroeger bij de Postgiro. Je wilt dat ook helemaal niet, als klant. Ik zie elke keer minstens

0,5 procent rente voorbij scheuren en daar zit ik als nijvere spaarder natuurlijk niet op te wachten.

Ik ging vroeger met vijf gulden uit de spaarpot naar het postkantoor, waar de dienstdoende postbeambte, voor hij het bedrag in mijn boekje bijschreef, altijd vroeg: 'En waar spaar je voor, jongen?'

'Een Porsche, meneer.'

'Goed zo jongen, je bent er al bijna.'

Gelul van die vent, voor 123,35 had je nog lang geen Porsche. Maar het tekent de tijd. Eerst flink sparen, dan pas een Porsche. Dat werd allemaal anders. Als tot voor kort een gastje van elf bij de bank kwam en zei dat-ie een Porsche wilde, liep-ie even later zo met een subprime-lening voor een leuke 911 Carrera 4S naar buiten.

De kredietcrisis heeft ook heus wel gezonde kanten.

Die Formule 1 was een ideetje van ING Direct in Amerika. Bankjongens zagen bij nader inzien toch liever pitspoezen dan uitgemergelde Afrikaanse loopwondertjes. Zaakje sloeg aan, ze wisten niet waar ze met hun geld naartoe moesten, dus staken ze het maar in Alt-A hypotheek voor liegende Amerikanen: foute boel.

En nu moeten wij, gewone Hollandse spaarjongens van Giroblauw, die patsertjes uit de brand helpen.

Volgens Wouter Bos is de kans op een fiasco maar dertig procent, maar dat zijn loze cijfers. Bos heeft eigenlijk geen idee hoe groot het risico is. Dat valt hem niet kwalijk te nemen, want niemand weet het, maar hij moet ons ook geen sprookjes op de mouw spelden.

'Met de Nederlandse overheid hebben we tot nu toe prettig samengewerkt', zei zo'n kakkerige krijtstreep gisteren bij ons in de krant, op de vraag waarom ze niet bij de Amerikaanse regering waren gaan bedelen.

Een halfverzopen drenkeling die verklaart prettig te hebben samengewerkt met de reddingsbrigade. Je zou 'm eigenlijk terug moeten gooien.

Zodra alle blauwe leeuwen oranje zijn, ben ik weg.